Սակայն առ ժամս ոչ կարացին Հայք 'ի գլուխ տանել զգործն, այլ զկնի վեց ամաց նորոգեաց զայն Անդրէաս Պատրիարք ըստ մտաց հրովարտակին, և յետ լման գործոյն՝ գնաց դատաւորն բազմութեամբ 'ի քննութիւն, և եգիտ զամենայն ինչ ըստ հրամանի Արքային, (1571)։

Անտանելի էին բռնութիւնք այլազգեաց՝ և կարի դըժուարին յագեցուցանել զնոսա, և շիջուցանել զցասումն սրտմտութեան նոցին, զի չեւ եւս մոռացեալ էին Հայք զնեղութիւնս զոր կրեցին յայլազգեաց ամօք յառաջ վասն սեփհականութեան իւրեանց. և ահա 'ի սմին ամի նորոգեցաւ դառնութիւնն. զի միւսանգամ ամբարձին գըլուխ՝ և խնդրէին գրաւել զայգիս և զձիթենիս, թէ 'ի մէջ քաղաքին և թէ արտաքոյ նորին, և զգերեզմանատունն իսկ գլխովին. և պահանջէին 'ի միաբանից բազում ինչ, և 'ի չգտանել զելս իրաց և զերծանիլ 'ի ձեռաց նոցա. Անդրէաս Պատրիարք գրեաց գիր աղաչանաց առ Արքայ, և 'ի ձեռն հաւատարմին իւրոյ առաքեաց զայն 'ի Թագաւորեալ քաղաքն. յայտ արարեալ զտառապանս և զնեղութիւնս իւր՝ զոր կրէր յերեսաց այլազգեաց. գրեցաւ հրովարտակ առ դատաւորն, չլսել զայնպիսի դատս և զամբաստանութիւնս առանց Արքունի հրամանի. մանաւանդ որ անցեալ իցէ ամս 15. գիտելով թէ այլազգիք սակս ագահութեան իւրեանց՝ հակառակ օրինաց եւ Կայսերական հրամանի՝ յարուցեալ են 'ի վերայ ստացուածոցն Հայոց. ապա պատուիրէ մերժել զնոսա, եւ չլսել զդատս նոցա, և զանհնազանդսն ծանուցանել 'ի Դուռն, և չտալ թոյլնեղել զազգն Հայոց. 'ի ٥ Մուհարրէմ, ٩٧٤ (1566)։

Անդրէաս եպիսկոպոս, յետ բարւոք կառավարելոյ զաթոռն Երուսաղէմի, և վարելոյ զիշխանութիւն Պատրիարքութեան ամս 29 վախճանեցաւ, սա արար շինութիւնս և նորոգութիւնս 'ի վանօրայս, և վաստակեցաւ 'ի զանազան գործս աթոռոյն, կրեալ վիշտս և դառնութիւնս յօտարաց, գնեաց զտունս յայլազգեաց առաջի վանաց Ս. Յակոբայ յարեւմուտս կոյս, և քակեալ զնոսա՝ զտեղին արար պարտէզ ձիթենեաց, և զմի մասն նորին գնեաց յաջորդն Դաւիթ եպիսկոպոս (1571)։

Զկնի վախճանի Անդրէաս եպիսկոպոսի, ընտրեցաւ յա-